Там, де пам'ятна таблиця - давній спогад про черницю,
Де □ _ _ _ _ _ _ □ Радзивіла подарунок щедрий був.
6 25
Розгорнулася в'язниця і нацистську моровицю –
10 тисяч душ загиблих чорний хрест нам пом'янув.

Та знай – земля не пекло. І люди не прокляті...
Вшануєш пам'ять мертвих, то місце це покинь.
Через дорогу ждуть нас три камені прип'яті.
Крокуй туди і в оповідь одного з них поринь.

Тоді прямуй до замку, де жовта кам'яниця
В зубчастій тіні муру корону «береже».
Колись там був мій ясен, тож вулиця Плитниця
Доводить нас до дерева, що спомин стереже.

Писала тут під кроною рядки я ще малою,
У 9 літ листочком зродився перший вірш.
Окрилений «Надією» під правою рукою –
Здіймався дух дитячий між дахів і горищ.

Я би зосталась тут, та ж світу треба зміни.
Від ясену по площі праворуч шлях веди.
Повз монастир _ _ _ _ □□ _, чиї старезні стіни
9 16
Ще й досі пам'ятають, як йшов Куліш туди.

Ген там, де монастир, поруч стоїть дзвіниця.
Від неї до апостолів – дорогу перейти...
На храмовім фасаді видніється таблиця,
На ній рік заснування ти маєш віднайти _ _ _ □.
28

Перед святим костелом тобі зізнатись мушу,
Що люблю тільки ту гру, де виграю, й тому
Тебе взяла в дорогу – за твою милу душу,
Бо в спогадів маршрутах і в віршах я живу.

Так всю твою пригоду ідуть зі мною поруч
Всі згадані раніше... їх справи ще живі.
Тому від лику храму зверни у дім праворуч –
Там від будинку Косачів історії нові...

Але ж **геройство мусить мати нагороду,**
Се і Боги, і люди признають,
Тому твою останню перешкоду –
Залізне віко (перше з входу) не запнуть.

Кінець! Між нас зависло лиш питання нині,
Що смуток наш розвіє по хвилині:
«ОЙ, ЧИ ТАК ГАРНО, ТИ СКАЖИ, **В ЯКІЙ КРАЇНІ,**
ЯК ТУТ, НА НАШІЙ РІДНІЙ... НА **ВОЛИНІ?»**

Гасло Квесту:

□□□□□□ □□□□□□□□
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14

□□□□□ – □□□□□□
15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25

Код: □□□
26 27 28

Місце для скарбу:

Автори Квесту:

Богданець Ірина, Василенко Ніна, Діхтярук Ганна, Зубехіна Тетяна, Карабан Ольга, Мазурик Лариса, Матвійчук Людмила, Миронюк Наталя, Михалюк Тетяна, Павляшик Андрій, Подаш Ангеліна, Тишко Анна, Товстенюк Олена, Хотинська Іванна, Цюприк Марія, Шарута Ольга, Шпур Катерина.

Опікун квесту: Діхтярук Ганна, Центр туристичної інформації та послуг міста Луцьк, тел. +380332723419, +380996447779, e-mail: visitlutskcom@gmail.com

Автор ілюстрацій: Тєсунов Вадим, Семицький Костянтин.

Консультації: Кшиштоф Фльорис, Микола Білик

questy.org.ua fb.com/questy.org.ua @questy_ua

Партнери проекту "Квести: Відкриваємо скарби України"

Освітній ресурсний центр

Fundacja Mapa Pasji

Луцьк Приємне відкриття!

Луцька міська рада

RITA Przemiany w regionie

Проект співфінансується Польсько-Американським Фондом Свободи в рамках програми RITA – «Зміни в регіоні», яку реалізує Фонд «Освіта для демократії»

#тут_луцько з Лесею

Тематика:

Квест проведе вас центральною частиною міста та познайомить з найважливішими історичними пам'ятками Луцька (район «Старе місто»), а саме: Луцьким замком, Кафедральним собором Святої Трійці, монастирями бригідок та шариток, Кафедральним костелом святих апостолів Петра і Павла. Подолавши цей маршрут, ви дізнаєтеся багато цікавого про Луцьк та ближче познайомитеся з творчістю оповідача квесту – з Лесею Українкою.

Як шукати скарб:

Квест є маршрутом, не позначеним на місцевості чи мапі. Ним можна пройти у будь-який зручний час. Для цього слід уважно читати віршовані підказки і відповідати на загадки, щоб отримати гасло, яке приведе вас до скарбу.

Час подорожі: 1,5 год

Де це знаходиться:

У місті Луцьк, що розташоване на півдні Волинської області. До міста можна доїхати потягом зі Львова чи Києва, автобусом та автомобілем з інших населених пунктів, дорогами М-19 та Н-22.

Початок подорожі:

У місті Луцьк квест розпочинається біля пам'ятника Лесі Українці, що знаходиться біля Волинського академічного обласного українського музично-драматичного театру імені Т. Г. Шевченка, за адресою – Театральний майдан, 1.

Моє шанування всім спраглим пригод!
Вам Волинь озивається. Лучеськ повен нагод.
Між шляхів тут захований життя мого код.
Тож рушаймо в дорогу! Я твій екскурсовод.

Маю чесно зізнатись – ми знайомі заочно.
Я «мужчина в письменстві», але дуже жіночно.
Я «дочка Прометея», але тільки віршами.
Мене зви просто «Леся» (решта є між рядками).

Тож почнімо з фігури, що із бронзи, не з плоті.
Всіх її авторів ти знайдеш на звороті.
(Н.М.) _ _ _ _ _ [ ]20 та (А.В.) _ [ ]11 _ _ [ ][ ]13 24 _ мій образ створили
Й під «царину кобзарську» його встановили.

Від майдану театру всі відкриті дороги,
Але ж нам не минути святі храму пороги.
Там кована брама під зеленим покровом -
Буде входом до Трійці святого собору.

Хоча велич священну пам'ятаю без брам,
Та у муру обіймах опинився цей храм.
Під хрестом на верхівці пише рік «огортання»,
Дата _ _ _ [ ]26 без обіймів остання.

Та ж стіні не сховати святої краси.
Вітер з серця собору доносить баси.
Прочитавши таблицю, ти відповіси,
Що це хору _ [ ][ ]3 2 _ _ _ людські голоси.

Ми вклонились святині. Нам рушати пора.
Повернемо до місця, де любов ще жива.
Де в світлинах до Луцька у коханні зізнання,
Зі стіни споглядає дошка меморіальна.

Там на ній математик (дуже раціональний).
Академік (М. П.) [ ][ ]15 10 _ [ ][ ]12 19 _ _ (кажуть, що геніальний).
Ні висот, ні зірок нам без нього нема,
Але з ним та направо думка світ підійма.

Там мірило, що сонцем лічить години.
Мирно серед планет відраховує днини.
Зліва першим вмостився _ [ ][ ]8 7 _ _ _ - провідник,
Бо на той бік дороги – він один вказівник.

Там за рогом нас стріне маленька княгиня,
Королеви шляху головна героїня.
До Європи колись тут вона крокувала.
Ця скульптура на згадку у 2020-му році постала.

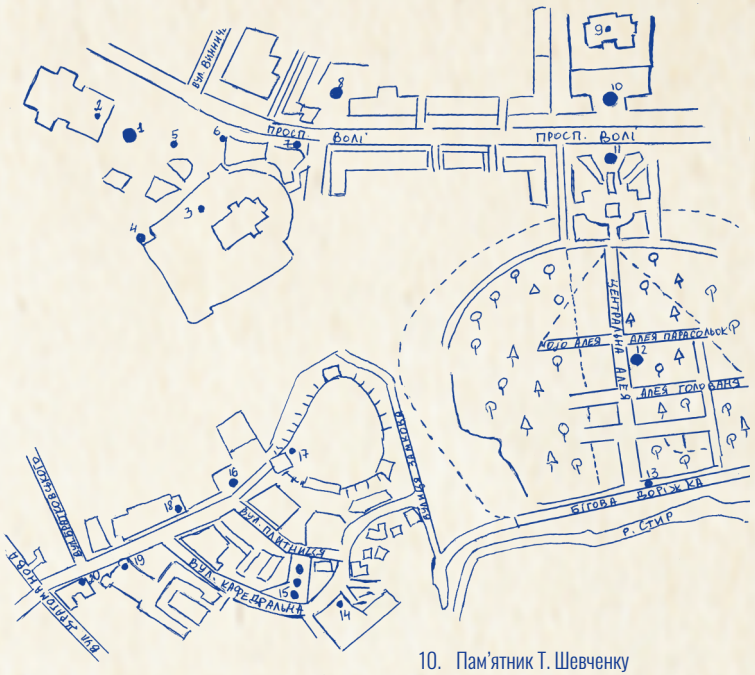

1. Пам'ятник Л. Українці
2. Драмтеатр імені Т. Шевченка
3. Собор Св. Трійці
4. Брама собору Св. Трійці
5. Фотозона «Я люблю Луцьк»
6. Меморіальна таблиця М. Кравчука
7. Сонячний годинник
8. Пам'ятник А. Київській
9. ВНУ ім. Л. Українки
10. Пам'ятник Т. Шевченку
11. Фонтан «Квітка»
12. Пам'ятник Л. Українці
13. Кликуни Хвацько і Прудко
14. Монастир бригідок
15. Сквер
16. Лесин ясен
17. Луцький замок
18. Монастир шариток
19. Костел св. апостолів Петра і Павла
20. Будинок Косачів

Та завершимо ми візит Ярославні,
Бо чекають на нас наші подвиги славні.
Перед ликом планет ти ліворуч зверни –
У царину освіти мою зазирни.

Там Тарас, як і я, переплутав локацію,
Але з місця свого він будує формацію:
Наставляє на шлях молоду генерацію,
Серед духом міцних – веде ініціацію:

– Врятуєш душу ти, коли загубиш тіло.
Облиш людські шляхи і те, що наболіло.
Нехай покаже путь той, що живе в фонтані.
Внизу зустрінуть нас простори первозданні.

Бо що вода? Де пал - вона кипить,
А стріне холод, то стає мов камінь.
Була ріка Глушець, човни пливли,
А нині мчать авто по магістралі.

Самій не довго збитися з путі,
Та важко з неї збитися в гурті.
Ходімо разом у «міські ліси»,
Від клопотів людських і до краси.

Хоча буває й так – **тілами вкупі,**
А душі їх двома шляхами й врозтіч –
Сміливим треба бій, а решті – укриття.
Цей Ліс направить у дорогу – зі мною чи у забуття.

Отож, невдовзі ти також над вибором постанеш.
Минувши 9 ліхтарів, на роздоріжжі станеш:
«Направо підеш – човен спить, наліво – тихо дощ шумить...»
На виклик цей ти не зважай! Прямуй вперед! Надію май!

Вже чуєш голос мій? По ліву руку Я.
Хай постать з каменю, та знаєш, Я жива.
Так! Я жива! Я буду вічно жити!
Я в [ ]5/17 _ _ _ [ ]22 **маю те, що не вмирає.**
Закуті в камінь душі замовкають,
Проте в собі історії ховають.
Вперед рушай, ліворуч, там митця
Алея зі скульптур М. Г. _ _ [ ]1 _ [ ][ ]21 14 _ _.

За світлом ліхтарів в кінець доріг пройди,
Із розою вітрів нагору полети.
Чекають там на тебе 2 бронзові брати,
Вони біжать в фортецю й нас проведуть туди.

Червоною доріжкою праворуч поспішай,
За третім ліхтарем внизу – « _ [ ][ ]23 18 _ [ ]4 _ _ _ гай».
«НІМОГО В ЛІСІ В НАС НЕМА НІЧОГО!»,
То й ти душею з лісом заспівай!

Послухай ще наш Стир, що белькотить на схилі...
Навіяв спомин мій..., кораблики на хвилі...,
Ми разом з Михасем на воду їх пускали,
Й за річкою, вперед, до замку простували.

Ми йдемо з парку геть, бо Лісу ми чужі.
Нас ваблять вежі 5 корон при княжому дворі.
Бо знано, що **для гордої і владної душі**
Життя і воля високо ведеться нагорі.

Але хто не був високо, той зроду не збагне,
Як страшно впасти. Тому мур наліво відведе.
Бригіти зліва орден. Та місце те сумне...
Шталагу [ ]27 _ _ крізь час набат гуде.